

K A K T U S

OKTOBER
1974

RAVENS '74.

KAKTUS

udkommer 4 gange årligt i januar, april, juli og oktober
som medlemsblad for Nordisk Kaktus Selskab.

Redaktion: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød.

Annoncer: Peter Claes Rundblad, Præstehusene 33, 2620 Albertslund.

Tryk: C. Nordlundes Bogtrykkeri, 3400 Hillerød.

Selskabets regnskabsår er fra 1. januar til 31. december. Årskontingent 60 kr. Alle henvendelser vedrørende medlemsskab og adresseændringer bedes rettet til kassereren, Otto Forum Sørensen, Viemosebro 14, 2700 Brønshøj. Giro-nr. 17 87 13 eller 6 57 87 13.

Terminer for indlevering af annoncer og artikler:

Termine für Anzeigen und Artikel:

Terms for ads and articles:

15. februar, 15. maj, 15. august, 15. november

Annoncepris: $\frac{1}{4}$ side 150 d. kr. – Preise für Anzeigen: $\frac{1}{4}$ Seite 150 d. kr. – Price for ads:
 $\frac{1}{4}$ page 150 d. kr.

Selskabets styrelse:

Formand: Frans Laursen, Midtjyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted, telf. (05) 32 05 02.

Næstformand: Orla Agerbo, Mosevej 1, 5461 Korup, telf. (09) 96 49 56.

Sekretær: Finn Ålbæk Madsen, Langedamsvej 11, 5500 Middelfart, telf. (09) 41 28 56.

Kasserer: Otto Forum Sørensen, Veimosebro 14, 2700 Brønshøj, telf. (01) 94 61 74.

Bibliotekar: Peter Brandt Pedersen, Tårnbygårdsvej 20, 2770 Kastrup, telf. (01) 51 66 06.

Redaktør: Kjeld Christiansen, Møllebakken 1, 3400 Hillerød, telf. (03) 26 21 09.

Redaktionsmedlemmer:

Peter Claes Rundblad, Præstehusene 33, 2620 Albertslund, telf. (01) 45 25 04.

Cees Rijk van Ravens, Karisveien 122, 2013 Skjetten, Norge.

H. Keil, Dansk Forsamlingshus, Ny Bjernt, 2381 Neuberend/Schleswig, Westdeutschland.

Forsidetegningen er lavet af Cees Rijk van Ravens. Det er *Euphorbia bupleurifolia* og *Gymnocalycium castellanosii*, som her er gengivet. Det er tanken, at denne tegning sammen med andre, skal bruges til fremstilling af en plakat til propaganda for Nordisk Kaktus Selskab.

Ørkenens indvånere

Afsnit I

Larry W. Mitich
North Dakota State University
Fargo, North Dakota

I den store amerikanske ørken findes hovedparten af verdens områder med kaktus. Den omfatter størstedelen af det nordlige Mexiko og områder i den sydvestlige del af USA. Den skønhed og mystik, som kendetegner disse ørkenområder, er vanskelig at forestille sig, når man ikke selv har oplevet den.

Den store amerikanske ørken er ikke nyt land. Nogle af dens ensomme stier og veje var gamle, før Columbus nåede Amerika. Ad disse ældgamle veje kom aztekiske handelsmænd efterfulgt århundreder senere af de første spanske opdagelsesrejsende i deres søgen efter ciboniternes syv hellige byer. Kirkefædre og spanske riddere kom ad disse gamle veje i deres søgen efter mere land at lægge til kirkens og kronens gods. Gennem den ugæstfrie Sonora ørken kom Cabeza de Vaca, den første spanier, som fandt guld i denne stat.

Det er et mærkeligt land, smukt og dog frygtindgydende i sin uendelige storhed. Ørkenen har været sammenlignet med en kæmpes legeplads. Den synes at være uden muligheder for liv, og dog finder mærkelige planter et hjem i dens farverige vidder. Nogle af de stenede sletter er dækket af krat og kaktus, andre områder er nøgne, helt uden vand og døde.

Temperaturen er høj en times tid efter solopgang, og alle rester af fugtighed forsvinder snart. Der er kun den bedøvende hede tilbage. Der er ingen skygge, ingen træer, kun lavt, tornet krat og de stærkt forgrenede prickly ocotillo (*Fouquieria* sp.).

Der er ca. to tusinde arter af kaktus, af hvilke langt det største antal er hjemmehørende i Mexico og de sydvestlige forenede stater Californien, Arizona, New Mexico, Texas og et mindre antal i Utha, Nevada og Colorado.

Amerika er kaktusarternes oprindelige hjemland, og de er næsten udelukkende hjemmehørende på det nord- og sydamerikanske kontinent og dets omkringliggende øer. Den eneste undtagelse er den epifytiske *Rhipsalis*. Denne findes i tropisk Amerika, Vestindien og endvidere findes den i Afrika, Mauritius og på Ceylon. Selv om denne art har sit hjemland udenfor den vestlige verden, er den identisk med de amerikanske arter og er måske spredt til Afrika og andre områder af fugle.

En anden familie, *Opuntia*, er spredt over et stort område og findes vildtvoksende fra det centrale Canada til Argentina. En del af disse figenkaktus er på et tidligt tidspunkt indført til Europa og Afrika og har fundet sig så godt til rette, at de nu er spredt over store områder i landene omkring Middelhavet og i Sydafrika.

Også til Australien har man indført forskellige *opuntia*-arter, som fandt så gode vækstbetingelser, at de snart blev en alvorlig plage, som dog nu er bragt under kontrol.

Selv om kaktus almindeligvis betragtes som tropiske planter, er der dog en del, som kan modstå frost, endda i nogle tilfælde hård frost. Nogle arter af *Opuntia* findes så højt mod nord som British Columbia og Manitoba, medens arter af *Echinocereanae* og *Coryphanthanae* er en del af Colorados og Wyomings flora. *Coryphantha vivipara* og *Neobesseya missouriensis* er meget almindelige i North Dakota, som har de hårdeste og længste vintre. Nogle kaktus er spredt over Uruguays pampas, medens andre vokser i Bolivias og Chiles højland trods sne og frost.

Cactaceae omfatter en stor og meget interessant gruppe ørkenplanter, og man ved kun lidt om denne store planteslægts forfædre. Den

synes ikke at have nogen nær forbindelse med andre planteslægter, og botanikerne kan ikke med sikkerhed sige, fra hvilken gruppe, den er kommet.

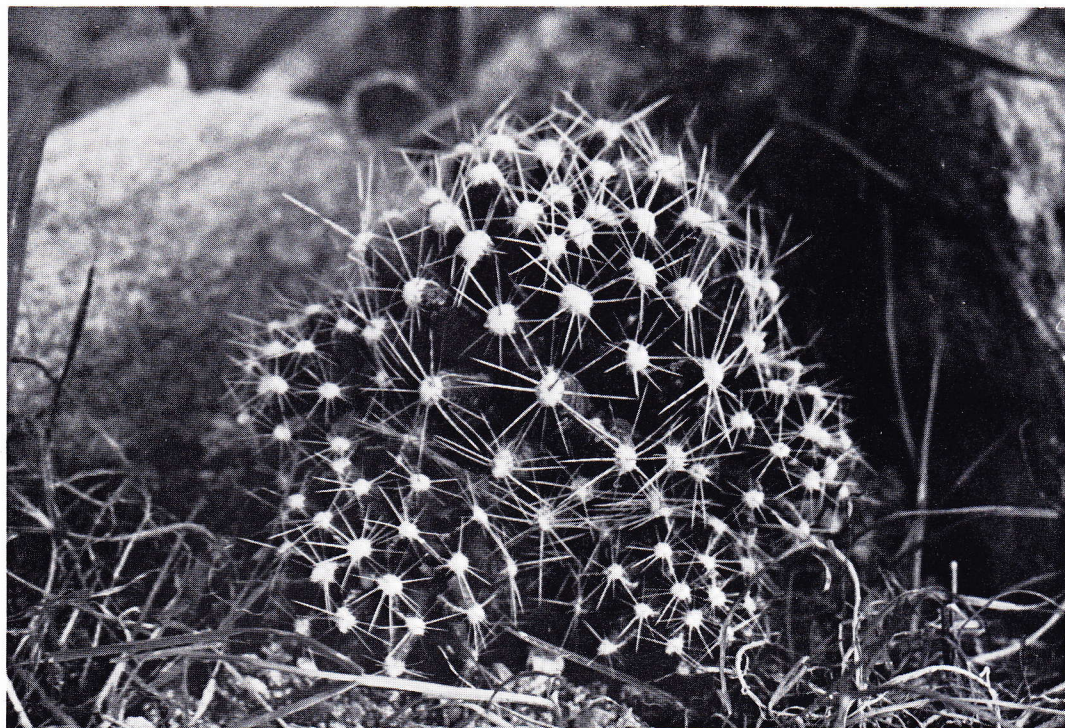
På grund af deres ofte groteske og mærkelige fremtoning har kaktus længe været genstand for stor interesse, ikke alene for blomsternes skønheds skyld, men også for deres betydning økonomisk set. Fra det træde skelet af de cylindriske opuntier fremstilles møbler og andre brugsgenstande. Stammer af søjleformede ceri bruges af de indfødte i Mexiko og Sydamerika ved opførelse af deres boliger. *Opuntia magarhiza*, hjemmehørende i staten San Luis Potosi, sælges på de hjemlige markeder som raiz de nopal. Af dens tykkødede rødder laves en grød, som bruges til medicinske formål. Frugter og/eller skud af mange arter bruges til menneskeføde.

Der findes mange forskellige tornetyper i kaktus-familien. Hos nogle arter er de lige og nåle- eller syleformede, hos andre er de bøjede som fiskekroge eller som horn. Nogle er let

hårede, og ind imellem findes nogle, som er fjeragtige. Mange arter har torne, som er arrangeret i stjernelignende grupper med lige eller bøjede torne, som udgår fra et fælles center. Hos andre arter er tornene arrangeret i to rækker på hver sin side af en langagtig akse. Endvidere kan der forekomme midtertorne, som enten er opad- eller udadrettede. Nogle torne er stærkt farvede, medens andre er næsten gennemsigtige med svagt farvede bånd. Den tætte tornedække tjener som beskyttelse for planten mod solens stråler, og jo varmere der er i området, hvor en kaktus vokser, des tættere tornedække får planten.

Også andre end planterne har dog gavn af deres torne. Primitive indfødte har brugt dem til mange formål gennem århundreder. Man har brugt torne af ferokaktus til fiskekroge. Sådanne fiskekroge af et stykke ben med krog af kaktustorn er fremdraget fra fortidige grave langs Chiles kyst. Andre ting som nåle og kamme af kaktustorne er også fundet. Ensomt boende stammer bruger stadig kaktustorne til

Neobesseya missouriensis.

at reparere tøj med og som nåle til at holde sammen på blade, som maden pakkes ind i, og i øvrigt til mange andre formål.

Kaktusblomsterne er ofte store og iøjnefaldende, stærkt farvede i nuancer af rødt, lilla, orange og gult. Ofte er de rent hvide med overgang til let rosa farve efter nogen tid. Kaktusblomster er, ligesom blomsten hos en del andre planter, meget følsomme overfor lys.

Nogle er dagblomstrende, andre åbner ved daggry og lukker sig, når solen går ned, eller, når vejret bliver overskyet, andre åbner sig på bestemte tider af dagen eller natten. Hos nogle arter har blomsten lang varighed, og hos andre holder den kun en dag eller måske kun få timer. Støvdragerne findes oftest i stor mængde, hvilket er med til at forøge blomsternes skønhed.

Fortsættes.

Slægten

Parodia

Spegazzina

Fortsættelse

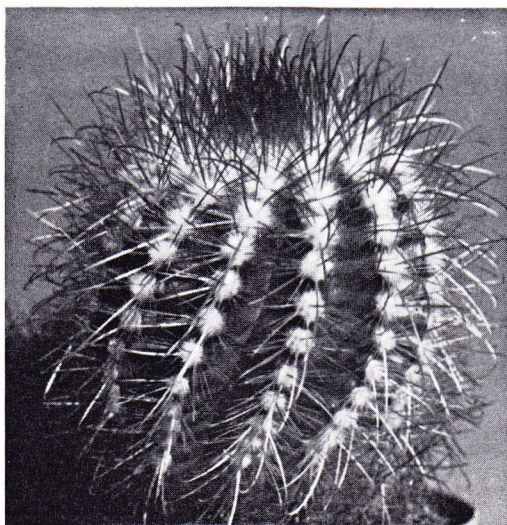
Parodia rauschii Backbg.

Synonym: *P. aureicentra* Backbg. var. *omniaurea* Ritt. Synonym: *P. variicolor* Ritt. »Taxon«, XIII: 3, 117. 1964. *Par. rauschii* blev beskrevet af Backeberg Desc. Cact. Nov. 11, 1963. Randtorne kun ca. 25. midtertorne flere, guldgule, 6–10 cm lange. Blomsterne orange-røde til røde. Forekomst øst for Cachi i 2400 m højde. Areolerne er dækket med hvid uld. Midterternene lyser i solen og gør denne *Parodia* særlig smuk.

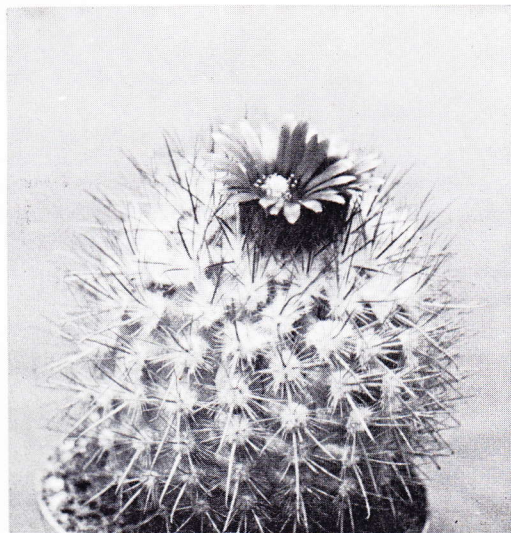
Var. *omniaurea* og var. *variicolor* stammer fra samme område. Randtorne nogle flere, opgivet til 26, og dette er eneste forskel til *Par. aureicentra*, og *P. rauschii* har ikke engang denne forskel!

Parodia stuemerii Backbg.

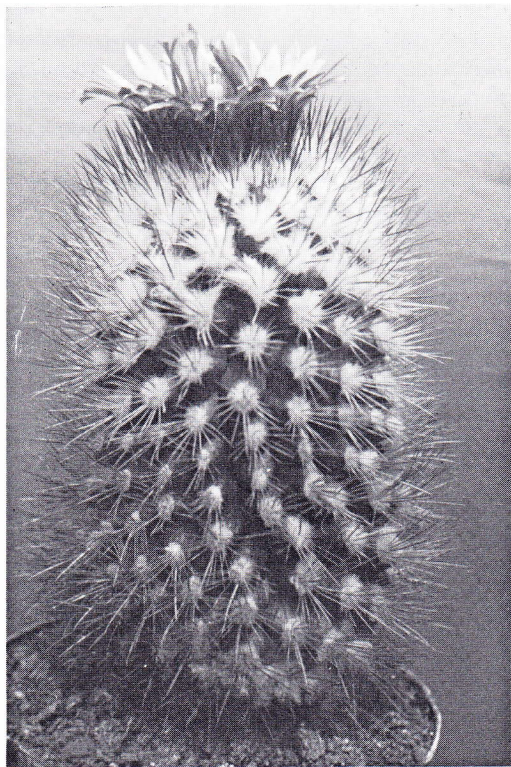
Er altid let at kende i forh. til andre fra *tilcarensis*-gruppen: 1. Arten bliver altid mindre i habitus end de andre, 2. den har altid en tydelig krogbøjet torn, 3. midtertorne altid kun 4, der har en svag brunlig-rosa farvetone. Blomstens farve er en gul bronze-nuance, mod svælget mere gul. Areolerne er hviduldne. Findestedet opgives af Rausch som Quebrada del Toro og egnen mellem Iruya og Santa Victoria, nord for Salta.

Parodia aureicentra Backbg. var. *omniaurea* Ritt.

Parodia stuemerii Backbg. var. *carminata* (Backbg.) Brandt.

Parodia gigantea Krainz.

Parodia stuemeri Backbg. var. *carminata*
(Backbg.) Brandt

Fra typeplanten har denne varietet kun blomsterfarven til forskel, som er bleg karminrød. Både legemsstørrelsen og tornene er som arten, også den bøjede midtertorn er nem at kende. Som findested nævner Rausch Quebrada de Humahuaca, i Jujui.

Parodia gigantea Krainz

En art inden for *tilcarensis*, som altid er let at kende, særlig p. g. af de ens-rødbrune torne og de zinnoberrøde blomster. Blomsterbladene kan tildels have en okkerfarvet rand, så virker hele blomsten mere bleg. Denne art bliver indtil 20 cm høj og er så dan største i denne gruppe. Den forekommer nord for Tilcara, ind til Quebrada de Humahuaca.

Parodia tilcarensis Backbg.

Denne art er noget mindre end de foregående, 16–18 cm og har brunlige til gråviolette midtertorne. Blomsterne er meget smukke, skinnende karminrød til rosa. Hjemsted ved Tilcara og syd herfor. Legemsfarven er mere blåliggrå.

Oversætter: H. Keil

Fred Brandt

D-457 Paderborn

Im Samtfelde 57

Sommerkalejdoskop

Dårlig sommer, mere læsetid! Er kaktuslitteraturen sluppet op, finder man – nødtvungent – anden læsning. F. eks. Familie Journalen, nr. 29, af 15.7.74. På »Hus-Hjem-Havesiden« fanges opmærksomheden af overskriften KAKTUS, DER IKKE STIKKER, med et billede af en mangeblomstrende kaktus ved siden af. Man gør her – meget tjenligt – folk opmærksom på, at det ikke er nødvendigt at have aversion mod stikkende kaktus, for der findes nogle uden torne, nemlig inden for slægten ASTROPHYTUM. Og man nikker. Der er f. eks. *A. myriostigma* og *A. asterias*. Man nikker igen. Men så kommer man til hostående billede. Fotografiet skal iflg. teksten vise en *Astroph. asterias* i fuldt flor, med ikke

mindre en 23 blomster!!! Og det fortælles endvidere, at dette eksemplar kan bringe op til 150 blomster i løbet af en sæson. Sikke en *asterias*, tænker man. Men så kommer skuffelsen: Det billedet virkelig viser, er en gammel, hvidblomstrende *Echinopsis*. – Ja, det var en kaktushistorie, hvori det et eller andet sted gik galt!

Men fra det gale til det gode. Læseren har sikkert lagt mærke til annoncerne fra SPI her i bladet. Tiden har jo ellers lært os kaktusfolk at være forsigtig. Ikke alle importplantbestillinger, man i tidens løb har fået, har været til idel fryd for den nye ejer. Og her er nu et nyt firma. Nysgerrigheden kan alligevel komme over en, og man bestiller – på prøve.

Og hvad gemmer der sig så i pakken, den dag posten kommer med den? Gode akklimatiserede planter alle med rødder, og de er allerede i vækst. Så snart de er »pottet«, vokser de videre. Skulle den fine kvalitet nu kun være en slags »døgnflue«? To-tre bestillinger viser, at det ikke er tilfældet. Undertegnede har indtil nu ikke haft tab. I sammenligning med, hvad man tidligere ofte har fået af importanter, må man her kort og godt sige: der er RØDDER TIL FORSKEL. Jeg kunne godt have lyst at sige lidt om min ven H. van Donkelaar, mens jeg er ved det, fordi han flere gange er blevet omtalt her i bladet. I sidste nr. var der een, der havde fået et godt råd. Dem er han aldrig smålig med, og det er prisværdigt, at en kaktusgartner giver sig tid til at svare på slige private henvendelser. Og ikke bare – som vi også tit oplever det – at man får præsenteret maskinskrevne regninger uden spor personlig kommentar.

I forrige nr. af vort blad kritiseredes derimod van Donkelaars podninger. Jeg må her indskyde, at mit venskab til van Donkelaar er grundet på de planteforsendelser, jeg hidtil har fået, for endnu har vi ikke personligt mødt hinanden. Det der fascinerer mig, er at v. Donkelaar har et så omfattende register af sukkulenter og kaktus at byde på, uden hans planter ville jeg føle min samling var fattigere. Det der tilbydes i hans liste, kan altid fås, eller skaffes efter en tid, når man selv følger sagen op. Det næste, der fascinerer min pengepung, er de små priser. Hvem har vel priser som: 0,80, 1,25, 1,50, 1,75, 2,25, 2,75 o.s.v., selv om det er hollandske gylden? At det er små planter, eller skud, eller miniaturepodninger, må man med de ovennævnte priser tage som givet. Er der virkelig noget, der går til, er det pengemæssige tab jo ikke ret stort. Men for det meste lykkes det dog at få gang i det hele. Naturligvis – jeg kan da også se, at en mini-podning, eller i benævnte tilfælde en halvt-hængende podning, ikke er nogen umiddelbar skønhedsåbenbaring, – men det kan den nok blive. Det er da ikke udelukkende spændende at få det hele færdigt serveret, men nok dette selv at prøve at få noget frem. Netop van Donkelaars plantemateriale giver rig lejlighed dertil. Jeg fik for 2 år siden en sjælden, podet Mamillaria, M.carettii. Det hele bestod i et jusbærti-underlag og 2-3 næppe synlige Mamillaria-vorter ovenpå, – og her

havde jeg altså også mine tvivl. I sommer er M.carettii kommet op på ca. 2,5 cm i diameter og frembragt sin første store blomst. Går det fremdeles fremad med væksten, vil podeunderlaget om 2-3 år være skjult under planten. I min samling står efterhånden et par hundrede planter fra van Donkelaar, deriblandt en hel del rariteter. Har De f. eks. nogensinde set en Calymnanthium, en Chiapasias el. en Tancinga? Endnu rigere er tilbuddene inden for sukkulenterne, hvor man har mulighed for at skabe sig små specialsamlinger.

Sagt i almindelighed: lad os være glad for, hvor vi vore tider endnu møder pionerånden inden for vores hobby. Det gør heller ikke noget, at pionerånden kan ses lidt på planterne, når alle ikke udviser perfektionisme. Perfektionismen må der jo ofte nok betales dyrt for.

Vi behøver ikke at få hele hånden for at se god vilje og imødekommenhed (d.v.s. store flotte planter), vi kan da nøjes med en stump af en plante, vi længe har holdt udkig efter.

En venlig hilsen her fra Slesvig-kredsen til alle nordiske kaktusvenner, især alle dem på Fyn, som vi besøgte den 28. juli 74 og til formanden Frans Laursen, der den 16.8.74. tog sig tid at holde Stapelia-foredrag for os.

Hans Keil.

Foto-konkurrencen

Fristen for indsendelse af billeder til vor fotokonkurrence er nu udløbet.

Der var desværre ikke så mange af vore medlemmer, der følte sig fristet til at deltage, som vi havde håbet, men vi takker for de indsendte billeder.

Når resultatet af bedømmelsen foreligger, vil hver deltager få meddelelse om resultatet fra os, og det vil blive offentliggjort i bladets januar-udgave.

Og hvad gemmer der sig så i pakken, den dag posten kommer med den? Gode akklimatiserede planter alle med rødder, og de er allerede i vækst. Så snart de er »pottet«, vokser de videre. Skulle den fine kvalitet nu kun være en slags »døgnflue«? To-tre bestillinger viser, at det ikke er tilfældet. Undertegnede har indtil nu ikke haft tab. I sammenligning med, hvad man tidligere ofte har fået af importanter, må man her kort og godt sige: der er RØDDER TIL FORSKEL. Jeg kunne godt have lyst at sige lidt om min ven H. van Donkelaar, mens jeg er ved det, fordi han flere gange er blevet omtalt her i bladet. I sidste nr. var der een, der havde fået et godt råd. Dem er han aldrig smålig med, og det er prisværdigt, at en kaktusgartner giver sig tid til at svare på slige private henvendelser. Og ikke bare – som vi også tit oplever det – at man får præsenteret maskinskrevne regninger uden spor personlig kommentar.

I forrige nr. af vort blad kritiseredes derimod van Donkelaars podninger. Jeg må her indskyde, at mit venskab til van Donkelaar er grundet på de planteforsendelser, jeg hidtil har fået, for endnu har vi ikke personligt mødt hinanden. Det der fascinerer mig, er at v. Donkelaar har et så omfattende register af sukkulenter og kaktus at byde på, uden hans planter ville jeg føle min samling var fattigere. Det der tilbydes i hans liste, kan altid fås, eller skaffes efter en tid, når man selv følger sagen op. Det næste, der fascinerer min pengepung, er de små priser. Hvem har vel priser som: 0,80, 1,25, 1,50, 1,75, 2,25, 2,75 o.s.v., selv om det er hollandske gylden? At det er små planter, eller skud, eller miniaturepodninger, må man med de ovennævnte priser tage som givet. Er der virkelig noget, der går til, er det pengemæssige tab jo ikke ret stort. Men for det meste lykkes det dog at få gang i det hele. Naturligvis – jeg kan da også se, at en mini-podning, eller i benævnte tilfælde en halvt-hængende podning, ikke er nogen umiddelbar skønhedsåbenbaring, – men det kan den nok blive. Det er da ikke udelukkende spændende at få det hele færdigt serveret, men nok dette selv at prøve at få noget frem. Netop van Donkelaars plantemateriale giver rig lejlighed dertil. Jeg fik for 2 år siden en sjælden, podet Mamillaria, *M. caretii*. Det hele bestod i et jusberti-underlag og 2-3 næppe synlige Mamillaria-vorter ovenpå, – og her

havde jeg altså også mine tvivl. I sommer er *M. caretii* kommet op på ca. 2,5 cm i diameter og frembragt sin første store blomst. Går det fremdeles fremad med væksten, vil podeunderlaget om 2-3 år være skjult under planten. I min samling står efterhånden et par hundrede planter fra van Donkelaar, deriblandt en hel del rariteter. Har De f. eks. nogensinde set en *Calymnanthium*, en *Chiapasias* el. en *Tancinga*? Endnu rigere er tilbuddene inden for sukkulenterne, hvor man har mulighed for at skabe sig små specialsamlinger.

Sagt i almindelighed: lad os være glad for, hvor vi vore tider endnu møder pionerånden inden for vores hobby. Det gør heller ikke noget, at pionerånden kan ses lidt på planterne, når alle ikke udviser perfektionisme. Perfektionismen må der jo ofte nok betales dyrt for.

Vi behøver ikke at få hele hånden for at se god vilje og imødekommenhed (d.v.s. store flotte planter), vi kan da nøjes med en stump af en plante, vi længe har holdt udkig efter.

En venlig hilsen her fra Slesvig-kredsen til alle nordiske kaktusvenner, især alle dem på Fyn, som vi besøgte den 28. juli 74 og til formanden Frans Laursen, der den 16.8.74. tog sig tid at holde Stapelia-foredrag for os.

Hans Keil.

Foto- konkurrencen

Fristen for indsendelse af billeder til vor fotokonkurrence er nu udløbet.

Der var desværre ikke så mange af vore medlemmer, der følte sig fristet til at deltage, som vi havde håbet, men vi takker for de indsendte billeder.

Når resultatet af bedømmelsen foreligger, vil hver deltager få meddelelse om resultatet fra os, og det vil blive offentliggjort i bladets januar-udgave.

Opuntia salmiana Parm.

En af mine bekendte kom en dag og fortalte mig, at han derhjemme i vindueskarmen havde en kaktus, som blomstrede hele sommeren med et utal af lysegule blomster. Han havde set den på et ferieophold på Mallorca og snupede en stump, som han bragte med hjem i kufferten. Vel hjemkommen havde han plantet den og anbragt den i sin vindueskarm. Planten voksede villigt og blomstrede lige så villigt. Jeg bad naturligvis om at få en stump af dette vidunder, hvilket jeg fik. Den blev sat i et bed i mit drivhus og voksede villigt til og kom allerede første sommer med mange blomster. I år har den overgået sig selv og været en virkelig pryd for min samling med masser af blomster fra juli og indtil nu i september, hvor jeg skriver disse linjer. En enkelt dag havde den 30 blomster, og der er masser af knopper endnu, så den fortsætter sikkert, til temperaturen falder så meget, at der sættes et naturligt stop for dens aktivitet for i år.

Og hvad er så navnet på denne plante? Den passer på alle punkter på beskrivelsen af *Opuntia salmiana* Parm. (synonym *Cylindropuntia* Backeb. og *Austrocylindropuntia* Backeb.): Den har trinde, indtil 25 cm lange og kun 1-1½ cm tykke, glatte skud, der ofte er rødlig. De er svagt tornede og danner ved forgrening små buske, og selv i stuesamlinger åbner den gerne de smukke, bleggule blomster. Kronbladene er udvendigt rødlig. De skarlagensrøde frugter kan skyde nye skud og derved danne nye planter, når de falder på jorden. Den er hjemmehørende i det sydlige Brasilien, Paraguay og nordlige Argentina.

Mine egne erfaringer med planten er, at den er meget nem at have med at gøre. Den kan plantes i næsten hvilken som helst jord og dog trives vel. Den har en tilbøjelighed til om efteråret og vinteren at tage en stor del af de nye skud, men det gør intet. Næste forår skyder den igen, og da det er de nye skud, som sætter blomst, er ingen skade sket. En mægtig fordel har den: Den blomstrer, når det i øvrigt er småt med blomster i kaktussamlingen.

Hvorfor ses denne plante da ikke i vore samlinger? Er den for let at have med at gøre? Jeg kan ikke give forklaringen. Men jeg kan forsøge at råde bod på forholdet. Derfor tilbyder jeg medlemmer af NKS et skud af planten. Alle medlemmer, som kunne tænke sig at få denne plante, sender mig blot et par ord derom, og jeg skal efterkomme ønskerne i den rækkefølge, de indkommer. Men husk at vedlægge returporto.

Kjeld Christiansen
Møllebakken 1
3400 Hillerød

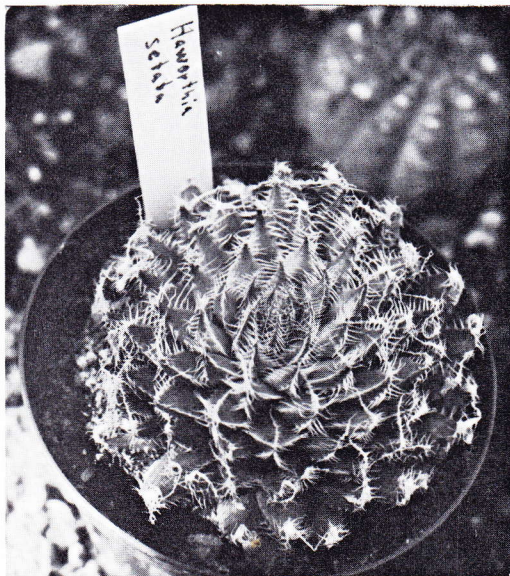
Tre charmerende sydafrikanere

De fleste af vore medlemmer holder nok især kaktus og ikke ret mange af de såkaldte andre sukkulenter. Jeg vil alligevel gerne gøre opmærksom på et par af sidstnævnte, som ganske uberettiget har fået ry for at være vanskelige. Med lidt »fingerspidsfornemmelse« hvad angår vanding, er de uhyre nemme planter, der absolut vil være en prydd for enhver samling.

Euphorbia bupleurifolia, Jacq: Den hører til de bladkronede euphorbia'er (sektion Treisia) og stammer fra det sydøstlige Kapland. Kulturen er uhyre enkel. Når planten begynder at vise liv i toppen, så vand. Når bladene begynder at visne, så indstil vandingen. Det kan vist ikke være nemmere. Overvintringstemperaturen bør ikke være under 6 C. nok hellere lidt højere. Da planten kun kan frøformeres, vil det nok være klogt at anskaffe både en hunlig og en hanlig plante, da den som de fleste euphorbia'er har særbo.

Haworthia setata, Haw. er også en sydafrikaner. Den ses forholdsvis sjældent i samlinger, hvad der nok skyldes, at om end kulturen er enkel, så er den dog ikke særlig formeringsvillig. Planten danner en ikke alt for stor roset, 5-6 cm., og bladene har en ejendommelig matgrøn farve. Det, der imidlertid gør planten til en lille perle blandt *Haworthia*'erne, er bladrandenes tætte snehvide torneborster. Om sommeren og især om efteråret når planten er i vækst, er rosetten helt åben og ret flad, og når hviletiden indtræder, så lukker rosetten sig, hvad der giver planten et næsten kugleformet udseende. Planten er ikke spor vanskelig, men vær lidt forsigtig med vandingen, da den ikke vokser særlig hurtigt, og giv den en ret dyb potte, da den udvikler en temmelig kraftig rod.

Fenestraria aurantiaca N. E. Br. kommer fra Namaqualand og er en plante, som heller ikke er nær så vanskelig som den ser ud. Hvis

Haworthia setata, Haw.

Fenestraria aurantiaca, N. E. Br.

Euphorbia bupleurifolia, Jacq.

man er lidt nærig med vand, så kvitterer planten med en overdådig fordig vækst med et rigt flor af gule blomster fra midt på sommeren til langt ind i efteråret. Den er tilsyneladende ikke særlig temperaturfølsom og kan overvintres ret koldt. Det eneste planten ikke bryder sig om, er høj luftfugtighed. Det medfører nemlig, at bladene sprækker og dermed vansirer planten. Foruden *F. aurantiaca* fin-

des der en *F. rhopalophylla*, som adskiller sig ved hvide blomster. Det skal lige tilføjes, at *Fenestraria* er både nem og morsom at frøformere. Prøv selv!

Tekst og foto: Peter Brandt Pedersen.

Botaniske udtryk og navne

På de følgende fire sider fortsættes oversigten over botaniske udtryk og navne, som vi begyndte på i januar-nummeret. Når disse fire sider anbringes midt i bladet, er årsagen, at vi vil gøre det muligt for medlemmerne at udtage siderne og samle dem, så man til sidst får en hel ordbog.

FEROCACTUS, (Cactaceæ), hentyder til planternes stærke torne.
 FEROX, = stridbar, stærktbevæbnet.
 FERREOPHILUS, = jernelskende, hentyder til det jernholdige substrat på dens voksesteder.
 FERREUS, A, UM, = med jernlignende farve, pletter eller tegn.
 FERRUGINEUS, A, UM, = rustfarvet.
 FERTILIS, E, = frugtbar.
 FERUS, A, UM, = vild.
 FESTIVUS, A, UM, = festlig, prægtig.
 FETIDUS, A, UM, = stinkende.
 FIBRILLOSUS, A, UM, = rig på rodtrævler.
 FIBROSUS, A, UM, = trævlet.
 FICIFOLEUS, A, UM, = med blade som hos Ficus.
 FICOIDEUS, A, UM, = figenlignende.
 FIELDIANUS, = efter M. Field, financier af botaniske ekspeditioner.
 FILAMENTOSUS, A, UM, = trådet, med lange støvtråde.
 FILARIS, E, = trådet.
 FILIFORMIS, = trådformet.
 FIMBRIATUS, A, UM, = frynset.
 FIMETARIUS, A, UM, = voksende på møddinger.
 FISSURATUS, A, UM, = forsynet med spalter.
 FISSUS, A, UM, = spaltet.
 FLABELLATUS, A, UM, = med vifteformede organer.
 FLACIDUS, A, UM, = slap.
 FLAGELLACEUS, A, UM, og FLAGELLIFORMIS, piskeformet.
 FLAGELLUM, I, = pisk, svøbe.
 FAGRIFORMIS, E, = piskeformet, svøbeagtig.
 FLAMMANS, og FLAMMEUS, = ildrød.
 FLAVENS, = lysegul.
 FLAVESCENS, = gulagtig.
 FLAVIDUS, A, UM, = gulagtig.
 FLAVISPINUS, A, UM, = gultornet.
 FLAVUS, A, UM, = gulagtig.
 FLEXILIS, E, = bøjelig.
 FLEXUOSUS, A, UM, = bugtet.
 FLOCCOSUS, A, UM, = tottet, flokket.
 FLORALIS, A, UM, = hørende til blomsten.
 FLORE PLENO, = med fyldt blomst.
 FLORESCENS, = blomstrende.
 FLORIDANUS, = fra Florida.
 FLORIFERUS, A, UM, = rigt blomstrende.
 FLORULENTUS, A, UM, = rigt blomstrende.

FLUITANS, = flydende, d.v.s. voksende i vand.
 FLUVIALIS, E, = voksende i floder.
 FOCKEA, f = Asclepiadaceae, efter den tyske læge G. W. Focke.
 FOETENS, A, UM, = stinkende.
 FOLIACEUS, E, = bladagtig.
 FOLLICULUS, I, = bælg, bælgkapsel.
 FORMA, Æ, = form, en mindre afvigelse end en varietet.
 FORMOSUS, A, UM, = velformet.
 FORNICATUS, A, UM, = stærkt hvælvet.
 FORNIX, ICIC, = hvælving.
 FORTALEZENSIS = fra Rio Fortaleza, Peru.
 FORTUNATUS, A, UM, = lykkelig.
 FOSSULATUS, A, UM, = lille grøft, forsynet med huller, hvori vandet samles.
 FOVEATUS, = grubet, smågrubet.
 FRAGILIS, E, = skør.
 FRAGRANS, = vellugtende.
 FRAILEA, (Cactaceæ), efter en fransk kaktusgartner Manuel Fraile.
 FRATERNUS, A, UM, = beslægtet.
 FREREA = Asclepiadaceae.
 FRIGIDUS, A, UM, = voksende i kolde egne.
 FRITHIA, f = Aizoaceae, efter et egnsnavn.
 FRUCTIFER, og -GER, A, UM, = frugt bærende.
 FRIEDRICHII, = efter opdageren af Frailea f. A. M. Friedrich, Asuncion.
 FRUMENTACEUS, A, UM, = kornlignende.
 FRUSTULOSUS, A, UM, = bestående af små stykker.
 FRUTESCENS, = buskagtig.
 FRUTICOSUS, A, UM, = meget busket.
 FRUTICULOSUS, A, UM, = dannende lille busk, halvbuskagtig.
 FUGAX, = kortvarig, hurtigt affaldende.
 FULGENS, = glimrende, skinnende.
 FULGIDUS, A, UM, = fulgens.
 FULIGINEUS, A, UM, = sodfarvet.
 FULVUS, A, UM, = rødgul, gulbrun.
 FULVISPINUS, A, UM, = med rødgule torne.
 FUMEUS, og FUMOSUS, A, M, = røggrå.
 FUNALIS, E, = rebliken.
 FUNGIFORMIS, E, = lignende en svamp.
 FUNICULARIS, E, = frøstreng, rebagtig.
 FURCANS, = delende sig i gaffelform.
 FURFURACEUS, A, UM, = klidagtig.

FURIOSUS, A, UM, = rasende, afsindig.
 FUSCATUS, A, UM, = mørkebrun.
 FUSCESCENS, = brunagtig.
 FUSCUS, A, UM, = mørkebrun, brunagtig.
 FUSIFORMIS, E, = tenformet, tapformet.
 FUTILIS, IS, = ubrugelig.

G.

GÆRTNERA, Æ, = efter den tyske læge og botaniker J. Gärtner.
 GALACHROUS, = mælkefarvet.
 GALACTINUS, A, UM, = mælket.
 GALBINUS, A, UM, = grønlig - gul.
 GALEA, Æ, = hjelm, hos Aconitum det store hætteleformede, hvælvede og farvede bægerblad.
 GALEATUS, A, UM, = forsynet med hjelm.
 GALLICUS, A, UM, = fransk, gallisk.
 GAMO-, = isammensatte ord: forenet.
 GAMOSEPALUS, A, UM, = sambladet.
 GASSERIANA, = efter J. Gasser, Zürich.
 GASTERIA, G, = (Liliaceæ), mave, bug, hentyder til en opsvulmen ved grunden af bløsteret.
 GELATINOSUS, A, UM, = geleagtig.
 GELIDUS, A, UM, = voksende i meget kolde egne.
 GEMINUS, (-NATUS), A, UM, = parvis.
 GEMINIFLORUS, A, UM, = tvillingblomstret.
 GEMINISPINUS, A, UM, = tvillingtorner.
 GEMMA, Æ, = 1) knop. 2) perle, ædelsten.
 GEMMATUS, A, UM, = med perlelignende dele.
 GEMMIFER, A, UM, = knopbærende.
 GENICULATUS, A, UM, = knæbøjet.
 GENUINUS, A, UM, = ægte, oprindelig, ikke forædlet.
 GEOCARPUS, A, UM, = med frugter der borer sig ned i jorden og modnes der.
 GEOMETRIZANS, = regelmæssigt stribet, furret.
 GERANIUM, I, N, (Geraniaceæ), = trane, hentyder til frugtens lighed med et langt næb.
 GIBBER, GIBBEROSUS, GIBBUS og GIBBOSUS, A, UM, = puklet.
 GIBBIFLORUS, A, UM, = med puklet blomst.
 GIGANTEUS, A, UM, = kæmpemæssig.
 GIGANTOTHELE, A, UM, = kæmpebryst, med store bryst-, eller brystvortelignende op-højninger.
 GILENSIS, = efter findested: San Gil, Mexico.

GILVUS, A, UM, = isabellafarvet.
 GIRONENSIS = fra Giron, Ecuador.
 GITHAGINEUS, A, UM, = klintelignende.
 GLABELLUS, A, UM, = temmelig glat.
 GLABRATUS, A, UM, = glattet, afraget.
 GLABRESCENS, = blivende glat, efterhånden tabende hårbeklædningen.
 GLABRIUSCULUS, A, UM, = temmelig glat.
 GLADIATUS, A, UM, = sværdformet.
 GLANDULOSUS, A, UM, = 1) kirtlet, 2) kirtelhåret.
 GLAREOSUS, A, UM, = voksende på grusede steder.
 GLAUCESENS, = glågråagtig.
 GLAUCUS, A, UM, = blågrøn, grågrøn.
 GLEBOSUS, A, UM, = klumpet.
 GLOBATUS, A, UM, = kugleformet, med organer, samlet i kugleform.
 GLOBIFER, A, UM, = kugle.
 GLOBOSUS, A, UM, = kugleformet.
 GLOCHIDIATUS, A, UM, = forsynet med hagebørster.
 GLOCHIS, INIS, = spids, hagebørste, et stift hår, som i spidsen er tilbagebøjet eller forsynet med hager.
 GLOMERATUS, A, UM, = nøgleformet.
 GLOMOSUS, A, UM, = nøgleformet.
 GLOTTIPHYLLUM, I, = (Aizoaceæ), tunge, hentyder til bladformen.
 GLOTTIS, E, = tunget.
 GLUMACEUS, A, UM, = avneblomstrede.
 GNOMONICUS, A, UM, = retvinklet.
 GONAIVENSIS = fra Gonaive, Haiti.
 GONGYLOIDEUS, A, UM, = rundagtig.
 GONI-, GONIA-, = i sammensatte ord: hjørnen kant, vinkel.
 GONIACANTHUS, A, UM, = med kantede torne.
 GONOSPERMUS, A, UM, = med kantede frø.
 GORDONIA, Æ, = efter den engelske gartner J. Gordon.
 GOSSYPINUS, A, UM, = bomulds-lignende.
 GRACILIFLORUS, A, UM, = tyndblomstret, med fine små blomster.
 GRACILIS, E, = tynd, slank, fin.
 GRAESSNERI, = efter R. Graessner, Perleberg den første der importerede arten.
 GRAHAMIA, Æ, = (Portulacaceæ), efter direktør for bot. have i Edinburgh, prof. R. Graham.
 GRAMINEUS, A, UM, = græsagtig.

GRAMINIFOLIUS, A, UM, = græsbladet.
 GRANDESCENS, = stor.
 GRANDI-, = stor.
 GRANDIDENS, A, UM, = stortandet.
 GRANDIS, E, = stor, fyldig.
 GRANITICUS, A, UM, = voksende på granitklipper.
 GRANULATUS, A, UM, = kornet.
 GRATUS, A, UM, = behagelig.
 GRAVEOLENS, = 1) stærkt lugtende, 2) il-delugtende.
 GREGARIUS, A, UM, = selskabelig, om planter af samme art, der vokser sammen i betydelig mængde.
 GRENADENSIS, E, = fra Grenada, en af de små Antiller.
 GRISEUS, A, UM, = gråagtig, sortegrå.
 GRISEISPINUS, A, UM, = gråtornt.
 GROSSUS, A, UM, = stor, tyk.
 GRUMOSUS, A, UM, = sammenbrokket.
 GRUSONIA, Æ, = (Cactaceæ), efter Gruson, Magdeburg.
 GUATEMALENSIS, E, = fra Guatemala.
 GUERRERONIS = fra Guerrero, Mexico.
 GUMMIFER, A, UM, = gummiførende.
 GUELICHI, = efter Karl v. Gülich.
 GUMMOSUS, A, UM, = udsvedende gummi.
 GUELZOWIANA, = efter R. Gülzow, den første, der indførte planten fra Mexico.
 GUTTATUS, A, UM, = dråbepletet, med aflange, for det meste lysere pletter.
 GUENTHERI, = efter Ernesto Günter, Valparaiso.
 GUTTULATUS, A, UM, = med få eller små aflange pletter.
 GYMNO-, = nøgen-.
 GYMNOCALYCIUM, I, = (Cactaceæ), hen-tyder til de glatte blomsterknopper.
 GYNE, GYNAIKOS, = kvinde, i sammen-sætning betegner det støvvej, eller dele deraf.
 GYPSICOLA, Æ, = kridt, voksende på kridt.
 GYRANS, = drejende.
 HAAGEOCEREUS, m = Cactaceae, efter finderen Fr. A. Haage.
 HABITUS, US, = udseende, totalform.
 HABROTRICGUS, A, UM, = smukt håret.
 HAEMALEUS, A, UM, = blodrød.
 HAHNIA, = efter A. Hahn, Berlin. Ar-rens indfører.
 HALOPHILUS, A, UM, = saltyndende.
 HAMATOCACTUS, I, = (Cactaceæ), har hagekrummede torne.

HAMATUS, A, UM, = haget, hagekrummet.
 HAMILTONHOYTEA, = efter fru Scher-man Hoyt, født Minerva Hamilton.
 HAMULOSUS, A, UM, = korthaget, hage-formet.
 HAPAXANTHUS, A, UM, = een gang blom-strende.
 HARPAGOPHYTUM, I, = røvende, rivende til sig, kapselen har en dobbelt række forgre-nede kraftige hagetorne.
 HASELBERGII, = efter Dr. v. Haselberg, kaktussamler i Stralsund.
 HARRISIA, Æ, = (Cactaceæ), efter W. Har-ris, leder af de offentlige haver på Jamaica.
 HAYNII, = efter Friedrich G. Hayne, prof. i botanik i Berlin.
 HASTATUS, A, UM, = spyddannet.
 HAWORTHIA, = Liliaceae, efter den eng. botaniker A. H. Haworth.
 HEBECARPUS, A, UM, = med dunhåret frugt.
 HEBEPETALUS, A, UM, = med dunhårede kronblade.
 HECISTOPHYLLUS, A, UM, = med for-holdsvis små blade.
 HEDY-, = sød-.
 HEERIA, = efter den schweiziske botaniker prof. O. Heer.
 HELIOCEREUS, I, = (Cactaceæ), sol-cereus.
 HELODES, = vokser på sumpede steder.
 HELVOLUS, A, UM, = gulagtig.
 HEMI-, = halv-.
 HEMIONITES, IDIS, = ufrugtbar som et mulæsel (hemi-onos).
 HEMISPHERIUS, A, UM, = halvkuglefor-met.
 HENDRIKSENIANUS, = efter Kai Hen-driksen, København, ekspeditionsdeltager med Bingham.
 HEPTA-, = syv-.
 HERBACEUS, A, UM, = urteagtig.
 HERMANNIA, Æ, = efter hollænderen P. Hermann.
 HERMAPHRODITUS, A, UM, = tvekønnet.
 HERRERAE, = efter H. Herre, inspektør ved Bot. Have i Stellenboch, Sydafrika.
 HERTERI, = efter Dr. G. Herter, Uruguay.
 HESPERA = aften.
 HESPERALOE, f = Agavaceae.
 HETER-, HETERO-, = 1) forskellig-, 2) på den ene side (af to).
 HETERACANTHUS, A, UM, = ulige benå-let.

HETERANDRUS, A, UM, = med uens støvdragere.

HETEROCARPUS, A, UM, = med forskellige frugter.

HETERACHROMUS, A, UM, = med forskellige farver.

HETERODACTYLUS, A, UM, = uens fingerdelt.

HETERODOXUS, A, UM, = afvigende.

HETEROGAMUS, A, UM, = om en blomsterstand, der indeholder forskellige blomster, f. eks. hunblomster og hanblomster eller hunblomster og tvekönsblomster.

HETEROGENEUS, A, UM, = forskelligartet.

HETEROMERUS, A, UM, = forskellig delt.

HETERONEMUS, A, UM, = med uens støvtråde.

HETEROPETALUS, A, UM, = med forskellige kronblade.

HETEROPHYLLUS, A, UM, = med forskellige kronblade.

HETEROTRICHUS, A, UM, = 1) forskellighåret, 2) med håret på den ene side.

HEVEA, Æ, = Euphorbiaceae. Kommer af plantens navn i hjemstavnen, Hewe.

HEXA-, = seks-

HEXAEDROPHORUS, A, UM, = med sekssidige organer.

HEXAEDRUS, A, UM, = sekssidig.

HEXANDRUS, A, UM, = sekshannet, med seks støvdragere.

HEXANGULARIS = sekskantet.

HIDALGENSIS, = fra Hidalgo i Mexico.

HIEMALIS, E, = blomstrende om vinteren.

HIGGINIA, Æ, = Rubiaceae, opkaldt efter J. Higgins, vicekonge i Peru.

HILDMANNIANUS, = efter kaktussamleren: H. Hildmann.

HILUM, I, = navle, stedet på frøet, hvor dette har været tilvokset til frøstrengen.

HIMANTOCLADUS, A, UM, = med åreagtige skud.

HIRCINUS, A, UM, = lugtende som en gedebuk.

HIRSUTUS, A, UM, = med håret stængel.

HIRTUS, A, UM, = korthåret.

HISPANIOLICUS, A, UM, = fra øen Hispaniola ved Haiti.

HISPIDELLUS, A, UM, = kort - stivhåret.

HISPIDUS, A, UM, = stivhåret, børstehåret.

HISPIFLIUS, A, UM, = med grove blade.

HISTRIX, f, = pindsvin.

HOLO-, = hel-, aldeles-

HOLOCARPIUM, I, = helfrugt, enkeltfrugt er en frugt, der udvikles af en blomst med en frugtknude og ved modenheden enten forbliver lukket eller åbner sig i klapper, der tydeligt udgør dele af et hele.

HOMALANTHUS, I, = Euphorbiaceae, med sammentrykket blomst, bæger.

HOMALOCEPALA, = Cactaceae.

HOMO-, = ensartet, fælles, lignende.

HOMOGENEUS, A, UM, = ensartet.

HOMOLEPIS, = ensskælet.

HOMOMORPHUS, A, UM, = ensformet.

HONDURENSIS, = fra Honduras.

HOODIA, Æ, = Asclepiadaceae, efter sukulentensamleren Hood.

HOOKERA, Æ, = Liliaceae, efter prof. W. J. Hooker, direktør for Kew gardens.

HOPPENSTEDTII, = efter plantagejer Hoppenstedt.

HORIZONTALIS, E, = vandret.

HORRENS = strittende.

HORRESCENS, = strittende.

HORRIBARBIS, E, = stridhåret.

HORRIDISPINUS, = vildt strittende.

HORRIDOACTUS, = Cactaceae, med strittende nåle.

HORRIDUS, A, UM, = strittende, med mange torne.

HORSTII, = efter opdageren af Discocactus h. Leopoldo Horst. Brasilien.

HOULLETIANA, = efter fransk gartner og samler i Brasilien M. Houillet.

HOYA, Æ, = Asclepiadaceae, efter Th. Hoy, overgartner ved Sion House.

HUAJUAPENSIS, = fra Huajuapán, Mexico.

HUALLANCENSIS, = fra Huallanca i nord Peru.

HUALPAENSIS = fra Hualpa, Arizona.

HUANCVELICENSIS = fra Huancavelica, Peru.

HUANCAYENSIS = fra Huancavelica, Peru.

HUANTENSIS = fra Huanta, Peru.

HUANUCENSIS = fra Huanco, Peru.

HUARIENSIS = fra Huari - Huari, Bolivia.

HUASCA = indiansk ord for et forældreløst barn

HUILCANOTA, = fra Huilcanota dalen i Peru.

HUASCENSIS = fra Huasca, Peru.

Kaktus-morphologi 2:

RODEN

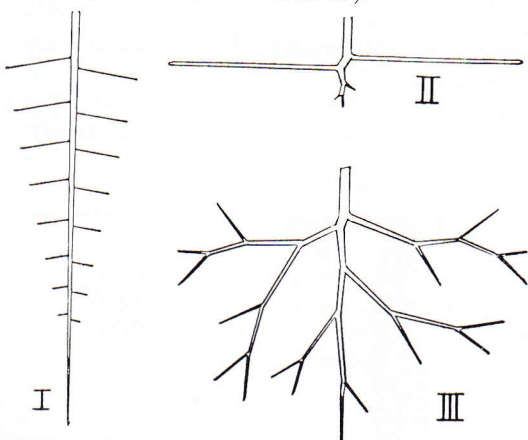
Roden er selvsagt en særdeles vigtig del af en plante, idet den bl. a. optager vand og nærings-salte, som planten skal bruge i sit stofskifte. Da familien Cactaceae har et meget stort udbredelsesområde under både tropisk, subtropisk og tempereret klima, er det heller ikke mærkeligt, at planterne har udviklet sig lige så forskelligt under jorden som over. Men desværre er det de færreste kaktusdyrkere forundt at se, hvor fantasifuldt naturen har udnyttet røddernes greningsmønster for at give visse kaktus overlevelsesmuligheder under selv de dårligst tænkelige vækstbetingelser. Den overjordiske del af sådanne planter kan vi i ekstreme tilfælde kun nyde podede – den underjordiske må vi nøjes med at læse om.

Morphologisk adskiller rødderne på kaktus sig ikke fra rødderne på de øvrige tokimbladede planter (Dicotyledones), idet kimroden (den første tynde »rodtrævl« på en nyspiret plante) ved at vokse i længde og tykkelse udvikler sig til en hovedrod. Hovedroden grener sig mere eller mindre ved at danne rodgrene, som igen kan danne rodgrene o.s.v., og som det fremgår af fig. 1, kan greningsmønstrene være meget forskellige, skønt det principielt er bygget op over samme grundplan.

I samtlige rodtyper foregår al længdevækst i rodspidsen, og tæt bag denne findes et bælte besat med meget fine hår – rodhårsbæltet, som kan være fra få mm til flere cm langt. Efterhånden som rodspidsen »skydes« frem gennem jorden, dør de bageste (ældste) rodhår, og nye rodhår dannes successivt nærmest rodspidsen. I det således »bevægelige« rodhårsbælte foregår plantens vand- og næringsoptagelse fra jorden. Resten af rodsystemet fungerer som ledningsvæv og oplagringsvæv.

Hos cactaceerne forekommer alle rodformer samt overgange mellem disse, og en del arter har endda udviklet specielle rodsystemer til-

passet de økologiske vilkår. Langt hyppigst er dog trævleroden, som findes hos de fleste arter under de store slægter (Mamillaria, Gymnocylcium, Rebutia, Lobivia m. fl.).

Figur 1. Skema af de 3 rodgrundtyper. 1. Pælerodstype. 2. Udbredt trævlerod, beliggende få cm under jordoverfladen. 3. Hjerterformet trævlerodstype.

På fig. 1 ses skematisk de 3 grundtyper, som alle kaktusrødder er modifikationer af.

Pælerod i egentlig forstand kan f. eks. ses hos frøplanter af *Peniocereus greggii* (se fig. 2) og *Ariocarpus retusus*. Hos disse sker der senere en tykkelsesvækst af hovedroden således, at den er i stand til at indeholde store vandreserver. Der er nu tale om en roerod. Denne udvikling fra pælerod til roerod er meget udbredt, selvom den til en vis grad afhænger af jordbundsforholdene på voksestedet.

Roeroden og knoldroden er meget udbredt blandt de tørtvoksende kaktus, som f. eks. dem man finder i bjergområder. Hos slægterne *Ariocarpus*, *Solisia*, *Obregonia*, *Lophophora*, *Strombactatus* m.m. findes udelukkende roeformede eller knoldformede rødder. Også fra slægter, der eller kun indeholder arter med trævlerødder, kan nævnes eksempler

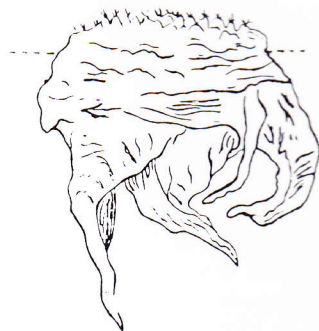
på roerødder, enkelte Mamillaria (på fig. 3 Mamillaria dawsonii) og enkelte Lobivia f. eks. Lobivia mistiensis.

Roeroden er indstillet på lange perioder med tørke, og planter med roerod er derfor meget sejlivede men har til gengæld ikke den store vækst, faktisk kan disse planter stå i en samling mange år uden at vise det mindste tegn på liv, på den anden side kan man være sikker på, at de ikke er døde.

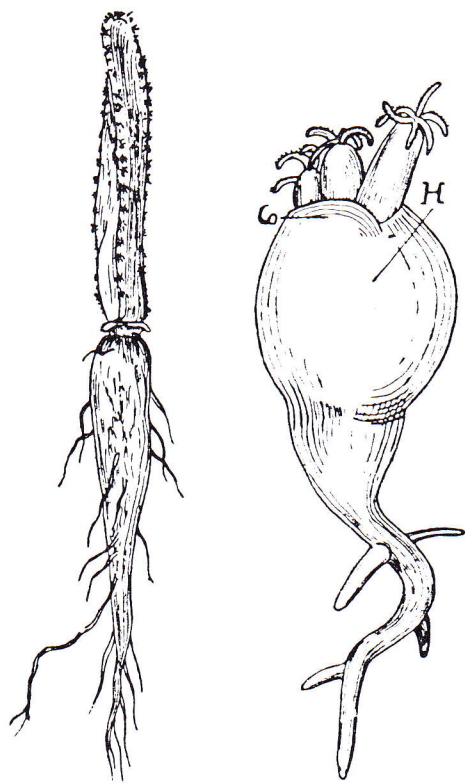
Hos Pyrrhocactus og Wilcoxia findes rod-knolde, der er dybt nedsænket i jorden. Knoldene er forbundet med plantens overjordiske dele med en tynd rodstreng (se fig. 4). Det samme ses hos Spegazzinia og Thelocactus subterraneus (fig. 5), hvor den roeformede knold kan ligge op til flere meter under jordoverfladen.

I tørkeperioder falder vandtrykket, den lange rodstreng trækker sig sammen, og planten bli-

ver trukket ned i jorden, hvor den undgår den fordampning, der forårsages af solen. Ved regn svulmer knoldene op, strengen retter sig ud, og planten skubbes op af jorden, klar til hurtig blomstring og frøsætning.

Figur 3. Mamillaria dawsonii.

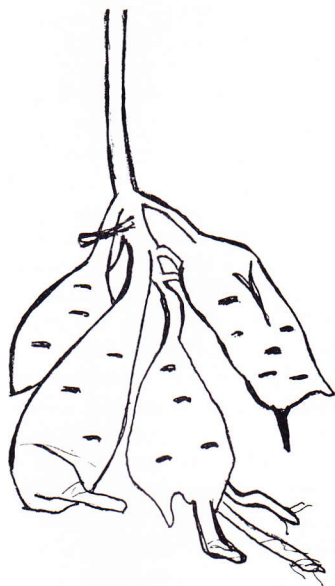
Figur 2. Til venstre frøplante af Peniocereus greggii med lang, tynd pælerod. Til højre frøplante af Ariocarpus retusus.

Også hos de bjergvoksende Opuntia finder man store knoldrødder, f. eks. hos de sjældne arter, Opuntia brachyrhopalica, O. chaffeyi og O. adenaria.

De fleste Cereer har en kort pælerod og trævlerødder. Trævlerødderne begynder helt oppe ved jordoverfladen, og de fleste har et rodsystem få cm. nede i jorden. Carnegie gigantea kan på denne måde afvande et område på op til 1200 m², idet rødderne kan blive op til 20 m lange. Sådan et overfladesystem ses på figur 1 nr. 2. Et rodsystem af denne art kan optage alt vand der falder i et område – selv dug kan optages, hvilket er en stor fordel, eftersom store områder i Amerika kun får nedbør i form af dug og havgus. At også selve plantelegemet kan optage dug, f. eks. Islaya med reducerede rødder, vil blive behandlet i en senere artikel. Udover Cereerne findes sådan et system hos f. eks. Opuntia og Melocactus. Lige siden de første »Meloer« kom til Europa har man ment, at jo større en Melocactus var, jo vanskeligere var det at få rødder på den. Havde den Chepalium var det helt umuligt. Nye tyske undersøgelser viser, at det skulle være muligt at klippe rødderne sådan, at de kan danne nye rødder i kultur i Europa. Nogle medlemmer fra Sjællandskredsen er for øjeblikket i gang med at trække rødder på bl. a. Melocactus violaceus importeret af Bent Jørgensen i Høsterkøb. Alle planter er med chepalium, så vi venter spændt på resultatet. Jordstængler, formering ved udløbere, er vist

ikke kendt hos kaktus, men et antal arter, f. eks. *Notocactus ottonis* og *Gymnocalysium proliferum*, kan frembringe selvstændige planter fra roden. Der er i disse tilfælde tale om skud fra hovedrodssystemet om ikke om jordstængler.

Ovennævnte rodtyper har alle deres udgangspunkt i kimroden; men de fleste grønne planter, og hermed også kaktus, kan desuden danne rødder fra den del af plantelegemet, som sidder over den oprindelige kimrod. Alle sådanne rødder kaldes under et for birødder.

Figur 4. Rodknolde hos Wilcoxia.

Figur 5. Rodknold hos ung Spegazzinia.

Lufttrødder, som vi kender fra bl. a. *Selenicereus*, er et eksempel på birødder, som dels kan udnytte luftfugtigheden, og dels virke som klatreorgan.

Men størst interesse i birødder har vi i forbindelse med stiklingeformering. En stikling kan aldrig danne en hovedrod, idet alle stiklingers rødder er birødder, og vi har ingen garanti for, at en stikling kan danne et birødsystem, som er kraftigt nok til at give stiklingen en sund og artstypisk vækst. Det må derfor frarådes at skære en podet sjældenhed fra underlaget, for at skaffe sig en »rodægte« plante – den bliver ikke rodægte, hvis den overhovedet danner rødder nok til at kunne vokse.

En fyldestgørende gennemgang af alle kaktusrødder og deres særheder er ikke mulig, men lad os konkludere således: 90 % af en kaktusdyrkers besværligheder ligger nede i urtepotten. Vil man ikke nøjes med de gængse *Echinopsis*, *Mamillaria* og andre populære kaktus fra urtekrammeren – populære ikke mindst fordi de har et robust rodsystem, hvadenten de er rodægte eller stiklinger, – er der to veje at gå: Enten skaffe sig viden om hver enkelt plantes krav til jord og vand, eller pode planten på et underlag med mere medgørlige rødder.

*Jens-Jørgen Jacobsen,
Peter Claes Rundblad.*

Følgende årgange af »KAKTUS« kan købes ved henvendelse til Frans Laursen, Midtjyllands Landbo- og Husholdningsskole, 7200 Grindsted:

Årgang 1 (1 hæfte) 5 kr. – årg. 2 (nr. 2, 3 og 4) 15 kr. – årg. 3 (nr. 1 og 2) 10 kr. – årg. 4 (nr. 3 og 4) 10 kr. – årg. 5, 6 og 7 (4 nr.) 20 kr. – årg. 8 (2 nr.) 10 kr.

Enkelte nr. sælges i den udstrækning vort lager overstiger hele årgange. Pris pr. stk. 5 kr.

Discocactus horstii

Problematikk og fakta omkring en nyfunnet plante

På forsiden av »KAKTUS« jan. 1974, er det et stort bilde av en *Discocactus horstii*, gjengitt i ca. dobbell størrelse. Det var vel ingen tilfældighet, at redaktøren valgte dette bilde til den første utgaven av vårt fornyede medlemsblad. Bildet viser oss nemlig en vakker og høyst eiendommelig plante, en kaktus som verden over regnes blant en av de absolutt mest interessante nyfunn gjort i senere tid.

Slekten *Discocactus Pfeif. non Walp.*, er ikke særlig artsrikt. De 10–12 arter som man fra før hadde kjennskap til, er alle hjemhørende i de sub-tropiske og tropiske egner av Brasil, Paraguay og Bolivia. Foruten *D. horstii* er det i de sidste årene oppdaget nye arter tilhørende slekten. Disse funn har nok sterkt bidratt til en stigende interesse for *Discocactus*. Mens det i årtier knapt nok var enkelte arter å finne i europeiske samlinger, så er dette bildet nu radikalt ved å endres – ikke minst som en følge av at også tidligere kjente arter, pånytt blir innsamlet og eksporteret utover i verden.

Discocactus horstii Buining et Brederoo., er oppkalt etter Leopoldo Horst, som i 1971 oppdaget planten på en av fjellene til Serra do Barão, i nærheten av Grão Mogol – Minas Gerais, Brasil. Det er avgjort den minste *Discocactus* man hittill har fått kjennskap til. I beskrivelsen 1) heter det bl. a.: Plantelegemet, som ikke danner sideskudd, er mørkt brun/grønlig, blir opptil 6 cm i diameter, 2 cm høyt, og har et forgrenet rotsystem. Antall ribben 15–22 og 6–8 mm høye. Areolene er 1,5 mm lange og 0,25 mm brede, de står 4–5 mm fra fra hverandre, til å begynne med besatt med tett hvit filt, senere nakne. Tornene er høyst eiendommelige, 3–4 par på hver side, 3,5 mm lange, først brune, senere grå-hvite. Når planten er blomstringsmoden, danner det seg i toppen et cephalium, som blir 2 cm i diameter og 1,5 cm høyt, med lange børster forflettet i den hvite ull-filten. Ved kanten av cephalium er det stive 1 cm lange torner med brune spisser. Blomstene kan i lukket tilstand bli opptil 7 cm

lange, åpnet har de en diameter på 6 cm, og de er hvite. Frukten blir 30 mm lang, 4 mm tyk, naken og hvit. Frøene er sorte, omkring 1 mm lange og brede. Fotografier tatt på voksestedet, viser en at disse meget vakre kaktus vokser i åpne grupper, i grovt kvartsitt.

A. F. H. Buining, som i august 1972 oppholdt seg to dager i dette område, sammen med sin venn Horst, forteller i det Nederlandsk-Belgiske medlemsblad 2), at plantene vokser på en høyde av ca. 1000 meter. Han karakteriserer dette området som merkelig, det blir funnet svært meget krystall der. Nærmest toppen av fjellet ligger hist og her store hauger med krystaller av ringere kvalitet i nærheten av primitive hytter. *D. horstii* finner man kun mellom de åpne gruver, hvor man ennå ikke har gravd ut store kratere på jakt etter krystallene. Buining skriver da også at det ikke behøver å bli understreket at bestanden til denne lille *Discocactus* er i fare for helt å forsvinne – og ikke utenlukkende p. g. a. gravingen etter krystaller ... Buining skriver: »På toppen at det hele, lar kaktusforhandlere samle inn disse planter av unge mennesker, og etter såkalt kvalitets-sortering blir en stor del af materialet kastet vekk.« Han kaller det en katastrofe hvis dette voksestedet skulle bli totalt ødelagt, og betegner det som meget tvilsomt om *D. horstii* forekommer andre steder.

Pånytt oppdager man at situasjonen for bestanden til en bestemt kaktus kan betegnes som ganske kritisk. Problematiken er av en lignende art som Gunnar Clausen reagerte på i »KAKTUS« april '74, på side 44. I en brosjyre, utgitt her i Norge av »World Wildlife Fund«, kan en lese følgende:

1000 nye dyrearter står i fare for å bli utryddet

200 dyrearter er forsvunnet de sidste 100 år

20,000 plantearter er blitt borte i nyere tid.

Det er mig ikke mulig å besvare et så omfattende spørsmål som: »Hvad kan vi, og hvad

bør vi gjøre med denne situasjonen. Men, når det gjelder sjeldne kaktus, tror jeg det burde være mulig å få en mer omfattende debatt igang, her i vårt medlemsblad! Kanskje det kan dannes et grunnlag for en opinion som kan bæres ut over de scandinaviske grensene.

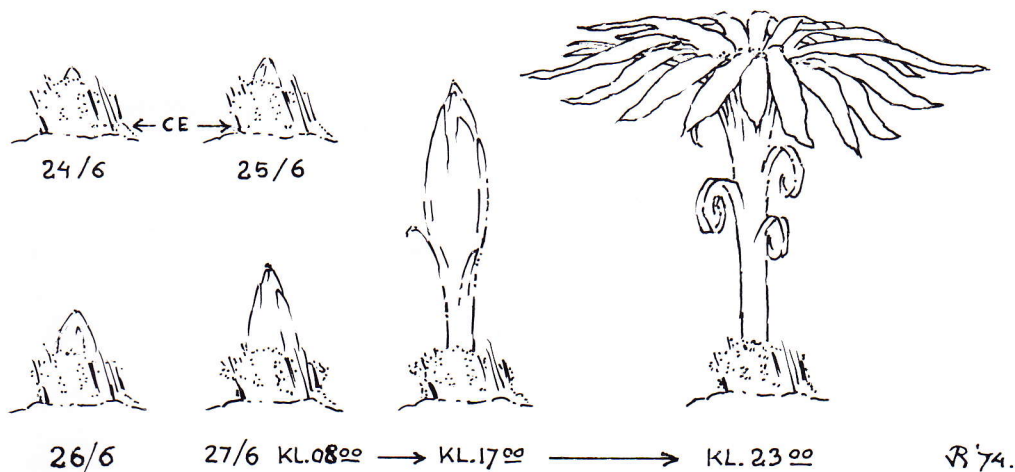
Før jeg avslutter her, ønsker jeg å si noen få ord om kulturen av *Discocactus*.

Importplanter, som har dannet nye røtter, bør dyrkes på »varme føtter«, helst i en fuktig- varm atmosfære. Overvintringstemperaturen må under ingen omstendighet falle under 10° C. Plante-substratet bør være porøst og lett gjen- nomtrengelig for vann, PH verdi 6,5-7. Sub- stratet kan gjerne være mineralsk, såfremt man vanner med en tilsetning av næringsstoffer i vekstsesongen. Substratet skal alltid beholde en vis fuktighet, noe man oppnår ved å iblande potte/murstensgruss eller Perlite. Også om vin- teren skal substratet beholde en vis minste grad av fuktighet. På solrike dager kan disse varme-

kjære planter gis en lett tåke-dusj, også om vinteren, men dog mer forsiktig. Blomstene åp- ner seg etter solnedgang, de har en herlig og sterk duft og er betagende vakre. De kan, til en forandring, kalles »nattens prinsesser« – i likhet med »dronningen« visner de hen neste morgen.

Cees Rijk van Ravens

Literatur: 1) Buining »*Discocactus horstii*«, i Krainz, »Die Kakteen«, 15 jan. 1973. 2) Buining »*Discocactus horstii*«, i »SUCCULEN- TA«, Nr. 12 des. 1973. Buining »*Cactuspara- dijzen in Brazilië, III*«, »SUCCULENTA«, Nr. 7, juli 1974. A. Simo und S. Schatzl »Arten- arm und selten/Die Gattung *Discocactus*« i »K.u.a.S.«, 19 Jahrg. Heft 11, 1968.

Overstående skisser illustrerer den raske utvikling av en *D.horstii* blomst, i 6 stadier, fra 24-27 juni 1974. Blomstringen foregikk 6 uker etterat planten var kommet i min samling. CE = synlig del av cephalium. Målestok 1:1.

BØGER OG TIDSSKRIFTER

The Journal of the Mammillaria Society The Sempervivum Society

Der er i de sidste par numre af vort blad blevet gjort opmærksom på andre landes kaktus og sukkulent tidsskrifter. Det må derfor her være på sin plads at gøre opmærksom på, at der eksisterer en hel del tidsskrifter, der koncentrerer sig om enkelte slægter af sukkulente planter. Af de to ovennævnte blade vil Journal of the Mammillaria Society nok være det, der umiddelbart henvender sig til vort blads læsers interesse, og jeg skal derfor lige give en kort og noget summarisk anmeldelse. Bladet der udkommer 6 gange årligt består af en ca. 12-16 siders læsestof med et meget sparsomt billedmateriale. Man indskrænker sig ikke til kun at behandle slægten Mammillaria, men også Coryphantha, Thelocactus, Gymnocactus, Escobaria, Neolloydia o.a. Kort sagt det som en taxonom kalder Coryphanthaceae, hvad der for os mere jordbundne kaktusen-tusiaster kan oversættes lidt rigoristisk til Mammillaria og nærtbeslægtede plantegrupper. I bladet behandles alt, hver der er relevant til emnet: kultur, nye arter, enkelte grupper inden for slægterne o.s.v. Et særligt værdifuldt træk ved bladet er Mammillariaeksperten D. R. Hunts bidrag. Igennem, indtil nu 37 artikler, forsøger han at reducere artstallet i slægten Mammillaria ved bl. a. at påpege synonymer i tidligere beskrivelser. Dette er i sandhed et yderst prisværdigt initiativ i en tid, hvor udviklingen på mange måder går i modsat retning (læs; nye varieteter ofte bestemt efter en(!) importplante eller endog en kulturplante!!).

Som slutbemærkning skal lige tilføjes, at selskabet udsender en frøliste med mange fine arter til en næsten latterlig lav pris.

Om Sempervivum og dermed de nært beslægtede Jovibarba, Rosularia, Umbilicus o. a. er sukkulenter eller xerophyter, kan man lade de lærde strides. Et er i hvert fald, at vore almindelige husløg (»hønen med kyllin-

ger«, taklök) er ualmindelig spændende, smukke og interessante planter. Det er i grunden mærkeligt, at disse planter så sjældent behandles i skrift og tale, når man »snakker kaktus«. Det hænger muligvis sammen med det beskudne udvalg vore planteskoler sædvanligvis har, idet jeg tilstår, at nogle af arterne er betydelig mere spændende end andre. I det engelske Sempervivum Society's blad bliver der imidlertid beskrevet et utal af arter og hybrider, som, hvis de var mere almen kendte, også ville være mere udbredte. Jeg vil på det kraftigste anbefale de af vore medlemmer, der har have, at prøve nogle Sempervivum og måske også at abonnere på bladet.

Peter Brandt Pedersen.

The Mammillaria Society
Mrs. B. A. Baldry
7 Ebbisham Road, Worcester Park, Surrey
KT4 8ND, England.
Kontingent: 1 pund 50 pence.
The Sempervivum Society
11 Wingle Tye Road, Burgess Hill,
Sussex RH
15 9 HR. England.
Kontingent: 1 pund 50 pence.

Tilføjelse til *Epiphyllum anguliger*

Ved studiet af Britton og Roses arbejder har det vist sig, at den beskrevne plante, hvis frø var solgt som: *Epiphyllum anguliger* retteligt er *Epiphyllum darrahii*. De to planters skud kan efter Britton og Rose næppe skelnes fra hinanden, før blomsterne muliggør adskillelsen.

*K. Oldenburg,
Østergade 18,
Gilleleje.*

MEDLEMMERNES HJØRNE

Sygdom hos phyllocactus

I april 1971 fik jeg en phyllocactus foræret. Den var købt i en blomsterhandel under betegnelsen »Königin Louise«, og til yderligere hjælp til identification, kan det oplyses, at blomsterne er rosa og ca. 6–8 cm i diameter.

I 1971 blomstrede den ikke meget, men jeg plantede den om, og den voksede stærkt, og den følgende april stod den dækket med blomster. Den var stærkt udmattet efter blomstringen og ret indskrumpen, men den rettede sig og gik som vanligt i efterårsvækst. I foråret 1973 gik den ikke i vækst og skrumpede i stedet ind. Jeg undersøgte den for skadedyr, men fandt kun et par uldlus. Rodnettet var også reduceret, men de rødder der var, var gode nok. En omplantning havde ingen virkning. (Jeg kan tilføje, at jeg dyrker andre bladkaktus i samme jordblanding og under samme forhold, og de trives udmærket). Jeg bestemte mig så til at skære den ned til stiklinger for at redde, hvad reddes kunne, og da var det jeg første gang bemærkede de symptomer: Flere af rankerne var helt eller delvis overstrøet med klare små pletter omtrent som nålestik. Det lignede faktisk, det man kan se, når en pelargonie angribes af tobaksmosaikvirus. Jeg satte 5 stiklinger fra ranker, der så

vidt jeg kunne se var symptomfri – det er nødvendigt at holde rankerne op mod lyset for at se »nålestikkene« – og de stiklinger voksede pænt, 2 af dem satte endda en enkelt blomst. Men nu i år er det glat igen. Planten blomstrede ikke, og jeg har netop opdaget de små »nålestik« på rankerne.

Nu ville jeg gerne høre, om andre kender noget til denne sygdom. ER det en virus? Og i så fald hvilken, og hvad gør man ved den? Jeg har en stærk mistanke om, at det i hvert fald er noget der smitter. Jeg har undersøgt snit af planten mikroskopisk og har ikke fundet bakterier.

Til sidst ville jeg gerne stille et spørgsmål, der ikke har noget at gøre med kaktus: Kender nogen en plante, hvis frøkapsler og frø ser ud som en bønneplantes, blot i overstørrelse ca. 50x8 cm? Jeg har fået plantet en bønne fra en sådan frøkapsel, og nu ville jeg om muligt gerne have nogle oplysninger om planten, så jeg kunne passe den rigtigt. De blade, den har sat ligner i facon en mimoses. Jeg ville være glad for evt. oplysninger.

*Hanna Elsebeth Hansen
C. F. Richs Vej 102, 1 tv, 2000 F.*

Kaktus plantet i bed på drivhusbænk

Jeg har i mitt drivhus en ganske stor kaktus-samling hvorav enkelte meget store eksemplarer, men hovedsakelig mindre kaktus. Det blir i artikler om potting av kaktus ofte fremhevet at man ikke bør benytte større pottar enn høyst nødvendig. Jeg vil i den forbindelse gjerne spørre Dem om hva De mener om planting av kaktus fritt i bed på en drivhusbænk. Jeg har for så vidt allerede forsøkt dette, idet jeg for en del år tilbake plantet en del kaktus fritt i bed sammen med forskjellige sedum og andre tykkbladede arter. Imidlertid vokste en del av de sistnevnte så kraftig at de tok aldeles overhånd og jeg måtte derfor nylig kutte ned disse og rydde bedet.

Jeg har imidlertid nå tenkt å forsøke meg på nytt, men kun med kaktus. Før jeg går i gang med dette ville jeg imidlertid være takknemlig for et råd fra Dem med hensyn til dette.

*Edvard Riisøen,
Boks 51,
5043 Hop, Norge.*

Jeg har ikke selv de mange erfaringer vedrørende kaktus udplantet på drivhusbænk, idet jeg først i det sene efterår 1972 fik færdigbygget mit drivhus med varmeinstallation.

I det tidlige forår 1973 tilplantede jeg et stort bed med store planter. Det var ceri,

opuntier, ferocacti, grupper af mammillarier, nogle euphorbier og aloer samt et par yuccaer. Ind imellem disse planter satte jeg en del mindre rebutier m.m. Selvfølgelig gjorde jeg også den fejl at plante nogle alt for villigt voksende mesembryanthenum i dette med det resultat, at de voksede over alle bredder, så jeg til sidst måtte fjerne dem.

Dette bed blev indrettet på jorden (drivhuses gulv), idet jeg gravede ca. en halv meter jord væk og lagde et tykt buddræn af stenbrokker. Oven på dette kom så den jordblanding, som planterne skulle vokse i. Bedet er hævet ca. 40 cm over gulvets niveau og støttet langs kanten med cementfliser på kant.

Jeg har haft megen glæde af dette arrangement. Planternes tilvækst har været overordentlig god. Især indeværende sommer har givet meget fine resultater. Det ser ud til at være en god idé at plante mindre arter som f. eks. Rebutia og Mammillaria ind imellem de store planter. De er vokset meget, og blomstringen har været meget fin. Rebutierne i dette bed har indtil nu i juli måned haft to perioder med et væld af blomster.

Også udplantning på drivhusbænk har jeg prøvet. Meget tidligt i år tilplantede jeg et

bed med Echinopsis, Lobivia, Acanthocalycium og Rebutia. Planterne har haft en god tilvækst, og der har været masser af blomster. Samtidig tilplantede jeg et bed med mindre mesembryanthenum, såsom Pleiospilos, Cheiridopsis, Dinteranthus, Titanopsis, Faucaria m.m. Også her har resultaterne været virkelig fine. Planterne trives vel, og her i slutningen af juli står flere af planterne med mange blomsterknopper, og det er for størstepartens vedkommende frøplanter fra sidste år.

Nu er det jo ikke noget særligt, jeg laver. Mange samlere med både store og små samlinger har jo praktiseret dette med at udplante kaktus og andre sukkulenter i bed på drivhusbænk, og som regel har resultaterne kun opfordret til at følge eksemplet, hvor det er muligt.

Når der har været mindre gode resultater hos enkelte samlere, er grunden nok den, at planter udplantet i et sådant bed kan være svære at kontrollere med hensyn til vanding og skadedyrsangreb. Derfor bør man nok i første omgang holde sig til de mindre vanskelige arter. Når man har fået erfaring med pasning af disse planter på bed, kan man så forsøge sig med sartre arter.

Red.

Fra min rodehylde

I vort lille drivhus har vi på østvæggen over vandtønden en hylde, der formodes at bære hvidblomstrende Epiphyllum af forskellig oprindelse, men noget roderi er der i det hele, for en af planterne kom i år med ganske almindelige røde blomster på et ganske almindeligt tidspunkt for sådanne blomster, og væk fra hylden kom den, og over i en anden afdeling.

Men så var der endnu een, som nok også viste rødt, men et rødt langt mørkere end jeg nogensinde havde set, og den tog sig god tid til at udvikle sin eneste knop, stadig troede jeg, at »I morgen springer den ud«. Men nej, knoppen blev større og større.

Den 12. juli var det min kones fødselsdag, og jeg tænkte: »Så kan det komme til at passe, når den springer ud den dag«. Men heller ikke det ville den, den kom først den 14. juli, og det var godt, for så fik vi tid til at koncentrere os om den. De ydre periantblade var mørkt karmoisinrøde, de indre karmoisin,

men med hvide, udflydende pletter, som ikke var dominerende, blot ligesom en afmatning af den røde farve. Resultatet var en rød blomst med lidt hvidt i centret. Blomstens diameter var 21 cm., men der var ingen duft.

Min kone, som ikke hidtil havde haft noget rigtigt til overs for min lidenskab for røde Epiphyllum, overgav sig på nåde og unåde og udbrød: »UG«.

Blomsten holdt sig i sin velmagt gennem to fulde døgn.

For mig var det en stor oplevelse, ikke mindst fordi det hele kom som en foræring fra oven, og mine tanker ledte hen på Tennysons' »The Holy Grail«, der viste sig uventet, rød, strålende og levende.

Også denne blomst var rød, levende og strålende, og jeg bestemte, at jeg ville kalde den: GRAL.

K. Oldenburg,
Østergade 18,
3250 Gilleleje.

HAR DE PRØVET

AT DYRKE ORCHIDEER?

Er De interesseret?

Få et gratis prøvenr. af vort medlemsblad »Orchideen«, der kommer 10 gange årligt.

Kontingent kr. 65.

DANSK ORCHIDE KLUB

Kasserer Stig Nielsen

Helsingvej 39 B – 2830 Virum

Tlf. (01) 85 48 49 – Giro 97270

ALT I PLANTER

– frilands og indendørs

TOSTHOLM PLANTESKOLE

Gl. Landevej 54 – Albertslund
(01) 64 31 53

Nu også stort udvalg i

Kaktus

og andre sukkulenter

(kvantitet – kvalitet – service)

Forsendes over hele Europa

Sukkulenter til friland

Specialkatalog over
Sempervivum, Joviborba

og nærtstående slægter
– samt over Iris

Gerne postordre

MAILANDS STAUDER

Simmelbrovej 36, 7200 Grindsted

ABBEY BROOK CACTUS NURSERY

»Rock House«, 42, Greenhill Main Road
Sheffield, England

Neoporteria	aerocarpa	25 p
–	chilensis	15 p
–	cachytayensis	15 p
–	confinis	15 p
–	hankeana	15 p
–	mammillaroides	15 p
–	microsperma v. serenanal	15 p
–	multicolor	15 p
–	nigrihorrida	15 p
–	jussieui	20 p
–	paucicostata	15 p
–	paucicostata v. viridiflora	15 p
–	pilispina	20 p
–	wagenknechtii	15 p
–	taltalensis	15 p
–	rapifera	15 p
–	napina	20 p
–	villosa v. nigripina	15 p
–	sp. de Taltal	15 p
Melocactus	bahiensis	15 p, 25 p
–	bellavistensis	25 p
–	morrochapensis	25 p
–	trujilloensis	25 p
–	melocactoides	25 p

Betaling ved bestillingen.

Tillæg 10 p pr. ordre til porto og indpakning.

For komplet liste send en international svar kupon.

KARLHEINZ UHLIG

Frø og kulturplanter – Import – Eksport

D-7053 Rommelshausen

Lilienstr. 5 – Vesttyskland

Ariocarpus	scapharostrus	DM 8 – 12
Austrocephalocereus	dybowskii	DM 25 – 35
–	lehmannianus	DM 20 – 40
Aztekium	ritteri	DM 6 – 12
Backebergia	militaris	DM 50 – 100
Discocactus	boomianus	DM 18 – 28
Echinofossulocactus	sp. n. L 1008	DM 7 – 12
Facheiroa	ulei	DM 25 – 40
Mamillaria	albiflora	DM 6 – 8
–	albilanata	DM 6 – 18
–	denudata	DM 6
–	guerreronis	DM 6 – 20
–	pitcayensis	DM 8 – 12
–	sinistrohamata	DM 6 – 10
–	sp. n. L 1108 Ocotepes	DM 9 – 16
–	sp. n. 1079 Yepachic	DM 9 – 14
–	sp. n. 066	DM 6 – 12
–	wuthenauiana	DM 8 – 14
–	zahniana	DM 8 – 14
Micranthocereus	auri-azureus	DM 20 – 40
–	densiflorus	DM 20 – 35
Neobesseyia	asperispina	DM 6 – 8
Neogomesia	agavoides	DM 10 – 20
Neolloydia	grandiflora	DM 6 – 8
Stephanocereus	leucostele	DM 30 – 40
Turbinicarpus	klinterianus	DM 6 – 8

Henvendelser kan ske til:

H. J. Müller, D-2380 Slesvig, Melkstedtdiek 9

– næste gang De kommer til

KØBENHAVN

bør De i egen interesse besøge

Thorvald Petersen's Handelsgartneri

Jagtvej 74

her finder De det største udvalg i

KAKTUS og SUKKULENTER i alle størrelser

Kaktusgødningen SUKUROL føres

KAKTUS

Stort udvalg

– også store og importplanter

Nyt:

Vildplanter fra Brasilien

Bent Jørgensen

Månedalen – Sandbjerg

2970 Hørsholm

Plantelister udsendes ikke

Allerede før De når Hamborg, kan De finde vort kaktusgartneri »Klein Mexiko«. Vor LILLE virksomhed har altid et STORT sortiment af interessante planter til Dem!

De er velkommen til et besøg til enhver tid, undtagen mandag. Grupper helst forud-anmeldelse. – Ingen forsendelser.

OTTO POUL HELLWAG

KAKTUS GARTNERI

D. 2067 Reinfeld/Holsten

Steinfelder Heckkatzen

(vejen Reinfeld – Bad Segeberg)

Ing. H. van Donkelaar Werkendam / Holland

Stort sortiment

i sukkulenter og kaktus!

Skriv efter min nye frøliste

i januar 1974

og efter min planteliste

(med dansk forord!)

i marts 1974.

Alle henvendelser kan ske på dansk.

SJÆLDNERE

PODEDE KAKTUS

FRA

NÆSTEN ALLE

SLÆGTER

PETER HANSEN

8983 GJERLEV J.